

ולד חטאת פרק שלישי מעילה

יד.

עין משפט
נר מצוה

לח א מיי פ"ח מהל' ע"ז
הלכה יא טור ש"ע י"ד
סימן קמו סעיף יא:
לח ב ג מיי שם פ"ו הלכה
יב ופ"ה מהל' מעילה
הלכה ז טוש"ע י"ד סימן
קמב סעיף ח:
ב ד מיי פ"ח מהלכות
מעילה הלכה ט:
מא ה מיי פ"ח מהל'
מעילה הלכה ד:

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מותרת מימי אמו. פירוש
 גופה לא מללה יח
 שבאשרה יתיו בקנה עט
 הקנס שנעשו (כז)
 והקן עצמו מותר אלמא עבודת כוכבים
 שנשתברה מללה מותרת ומשי הקן
 דקמימי מעלמא כלומר שנעשית אלא
 מקנס אחרים ולא מגוף האילן יו אי
 הכי של הקדש אמאי לא נהנין ולא
 מועלין (ט) אלמא נהנין פריך לכיון שאין
 הקן מואילן של הקדש אמאי לא נהנין יו
 אלמא מיירי בגופה מגופה וכת' אמאי
 לא מועלין הכא מיירי בגידולים וקסמ
 אין מעילה בגידולים ה"נ מסתברא פי'
 דמיירי בלחצבר מגופה דאי ס"ד דליימי
 מעלמא אמאי יתיו בקנה לישקליה משקל
 כלומר טיול הקן צידו מלמא מקל אלמא
 ס"מ דמיירי דלייטברא מגופה (ט) ולכך לא
 שרי ליה לטוול יו (י) מקל צידו דלמא
 אמי למישקל מגוף השאירה שלא שצבר
 דהא אותם קנים שנצברו דומים לאותם
 המחוברים לנאשרה אבל אי הוה מיירי
 מ בחיית מעלמא דלא דמי לגוף
 השאירה לא שייכא למיגור אטו דלמא
 שקיל מאשירה עממה אלמא דואי מיירי
 דלחצבר מגופה ואפי' אמאי הורכך לומר
 הוכחה יו דליימי בצייתבר מגופה הא
 כזר מוכחא שפיר מדקאמר גבי של הקדש
 לא נהנין יו' הכוונה רשאונה ארי אלמא
 ע"י דומיא דל' היכי דמיירי בשל הקדש
 אלא בלחצבר מגופה מדקאמר ל' נהנין
 מצייתבר

כמו כן מיירי בשל אשרה בציטבר מגופה ים חבל עכשו מיירי
מגופה לשורה מדקאמר יתח בנהם דמיירי בציטבר מגופה וקשא
לר' יוחנן דאמר עבודת כוכבים שנחצרה מחליה אסורה ומשני א"ר אבא
א"ר יוחנן ושלום ה' דלחיי מעלמא גו יתח אפרוחים כלומר ממני ואפי'
בדאייתא מעלמא ליכא נלקשוי יתח דא דקאמר יתח א"ר קאי אקן
וידאי הקן אסור בהנאה בין גבי הקדש בין גבי אשירה ומאי יתח יתח
יתח אפרוחים שהאפרוחים מותרים בהנאה בין גבי הקדש בין גבי אשרה
בדאמר לקמיא והשתא ניחא הכל דליכא נלקשוי דלישקליניהו צד דאיכא
למיתאש שמה יעלה באשרה ויחא והא נדקדקא דמא דקאי יתח עמא
הי קשא ליה אמאי לא שקל להו ים ולא קאמר שמה יעלה ו"ל דרדאי
מעיקרא דקאמר יתח הקן עמא ליכא למיתאש שמה יעלה יח ה' שיכור לטול
הקן בירו בלא עלייה על גבי אשרה אבל השתא דקאי יתח אפרוחים
ים דרדאי איכא למיתאש שמה יעלה כי אין נוח כל כך לטול האפרוחים
בלא הקן אלא ים יעלה כי הם נשמטים כחו וכחו ולכן נרץ להמי בקנה
אבל האפרוחים דכיון דמתין בנהם לא יטרך לעלות באשרה כדי להמי
בבנה כי הדבר קל להחסיס בבנה אף כשעומד על גבי קרקע וא"ת אכתי
אמאי של הקדש לא נהנין אף מן הקן עמא כיון דמיירי בציטבר מעלמא
ים לומר דגורין דלמא אמו לא לאחלושי בבנים המחזירים ים שפיר וא"ת
יעקב מאי הוה אמו פריך דאמו של הקדש לא נהנין ולא שייך צילוי למגור
מי עמיקרא של הקדש אמאי לא נהנין כמו גבי אשירה ולא גורין דהא
מידי ולכן הוה פריך אמאי חיישינן גבי הקדש יותר משל אשרה אבל השתא
ומפרש כמקור אבל האפרוחים מותרים אלו וכחו ה' דמתין יתח באפרוחים
ואשרה שים הם דהכא והכא גורין דלמא אמו לא לאחלושי בבנים המחזירים
מן מלשע ועד סופה: **והא דרדאי** וכן **ובאן** וטורין פ"י בין האשרה
והא דקאמר יתח בבנה קאי אלאפרוחים וה"ה גבי האשרה אבל לא נהנין
ים לאסורא גבי הקדש ו"ל דלהי מנא לא נהנין גבי הקדש משום דנשי
יהי ממוקם מזה שטוח של עבודת כוכבים אפילו הכי שרי לטול אפרוחים
היו בזויה היו ה' בזויה בהקפה ולא היו נותנין בבית מעות של הקדש
היו מקדיש מקמי צוין האכנים מאן דמתנדב מעות מוקדשם להו ואמר
מקדיש להו לאכנים מקמי צוין אלא לא היה יכול לפרוע שבר
ה' שבויה בחול מחלל קדושת המעות על כל הצנן ופורעים אחר
למי שזכר אכנים כמה שקנו אותם ואם תאמר הא אמרינן פרק
הלשכה ומאי שנה משבר האומנין דהכא ו"ל דשאי תרומת הלשכה
בית דין מתנה בהקדש נדבט יחיד אפילו הקדישם למוסד נצור:

גותר

דלא זיטלע. זהרי לא זיטלע עודד כוכבים ציורש: ריש לקיש אמר מותר. ו' דזיטלע העובד כוכבים זאלו דמימר אמר העובד כוכבים היא גופא לא מללא שלל האילה עמלה שלא מישגר: דאישגר מגופיה של ואילן. ו' שיר מן העופים של אילן ועשה הקן דהיינו עזודת כוכבים שנשחברה מאליה דלא זיטלע העובד כוכבים וקמי יתיו דמשמע דמותר בשחברה: לא דייסי: העוף עזים מעלמא דעשה קן: ו' דיקא נמי דקמי גבי הקדש לא נהנין ולא מועלין א' אמרש בשמלא דייסי עזים מעלמא להכי לא נהנין מדרבנן. הואיל ועל אילן של הקדש קאי ולא מועלין וקדש דהייט מעלמא אלא א' אמרת וכו': ו' גלוט אימא כך דאישגר מגופיה ואמאי לא מועלין הכא גבי הקדש ו' גנדוליין הציץ לאחר (מכאן) שהקדש קטקין וקסבר א' מטיילא גנדוליין וליכא מדרק מכה ו' לעזודת כוכבים שנשחברה מאליה ולא קשיא לרבי יוחנן: ורבי ו' ואכשו אמר רבן יוחנן ממרחן ו' להאי יתיו ללא בקן עמלו מייירי אלא דכיון דאישגר מגופא דלשרה קן עלמו פסור בהנאה אלא מאי יתיו בקנה בפרוחים קמייר. ו' לישנא אחרינא ו' הי' מסתברא ו' ולא שמענו משום דקמי צה לישקליה ומשלל דמשמע שעלה צלן ויסקליה צידו והא א"א שלא יהנה מן האילן: אפרוחים כלן וכלן. צין צאילן של הקדש וצין של אשרה לפי שאילן צריכין ללאלאן ופרוחין צכל מקום שצאין אלל צייסם שלו וכלן אפרוחי משום דלא יידי

[illegible]

כיון דשיין למיגור אף בדאייתי מעלמא אטו אותם המחוברים באילן א"כ
הפרשיות י' לומר לעולם ידע שפיר דשין למיגור הפרשיות וזכרן הוה
מעקראם ס"ד דהם בקנה קאי אקנין דקן יט דמותר בהנאה ולא ווינן גבי
לדשרה ואילן של הקדש שוים קו דקקו עצמא אסור כאלו ואלו אף הביניים
דאשרה ויה"ש של הקדש כמו שאפרט בסמוך הלכך ליכא למיפדך מידי דהקדש
לאילן הפרשיות כך נראה למורי רבינו הרב ר' פרץ סוגיין
אין של הקדש כיון דאית רוח חיים ואין לריבין לארץ בדנפסאם בסמ
קאי אילן ויניסם ויה"ש גבי אשרה וא"ת ואמאי תנן להסמירא על אשרה ו
למייתי אין מועילין ו' ומתח' בקנה קמתי גבי אשרה דאף על גב דהוי
בהנאה כל נראה למורי: ב"ב ק"י בחור' ואח"כ בקדשיין. פירוש לא
סממנא ל' עשות בניני עד שנאסר כל הבנין לא מהי טעם כלומר למה לא
ימחול קדושת אבנין ויהי להו לאומינן שבערם כדומה ואי
האומינן ממעות של הקדש שאין הקדש מתחלל על המלאכה אבל
קך שבר האומינן מאותן המעות שמתחללו ואלו לחולין ופירש מעו
בתרא דתכותות (דף קכ) מגייה ספרים שצירושלסן נטולין אכרן מתחול
שנאה דנדות נזכר וכל צית דין מתנה עליהם אבל לא צלח לומר

וְלֹא קָשִׁי לְר' יוֹחָנָן וְר' אֲבָהוּ: אִרְיָ יוֹחָנָן. מֵרַחֵץ בְּפִירֹשׁ דֶּהָא יִתְּנוּ לָאוּ בְּקֵן מִיִּיר אֲלֵא מֵאִי
(עֲצֻמוֹ וְהִיא: אֲסוּר): אִפְרוּחִים בָּאן וְכָאן בְּרִיךְ הַקֹּדֶשׁ בְּכָל שְׂמֵר מוֹרְחֵי. מֵשִׁם
שֶׁנֶּחֱמָד: שְׂרֹדֵנִי: בָּא בִּצְמָן וְכָאן אֲסוּרִי. (רַלֵּא מֵאִי) צִדְרִי לֵצִילֵן לֹאֵר אֲמֵר: אֲפֻרְחֵין
הֵן נֹצֵחַן וְאֵינִי יֹכִילִין לִפְרוֹחַ כְּבִיצִים דְּמִי וְאִסוּרִי: אִמֵּר שְׂמֹאֵל בִּנְיָן בְּחֹל חֹלֵא וְאַחֵר כֶּן מִקְדִּישֵׁן.
וְיִקְוִין לֵב לְדוֹר בְּכֵן מִמֵּעַת שֶׁ חֹלִין וְכֹסֶנְגָמָה כִּדְלֵא כֹלֵא חֹלֵא וְיִקְדִּישֵׁן חֹלֵא בְּשֵׁן
עוֹר הֵן וְכֵן שֶׁכֵּן אֲבִירָא וְאִמְרוּרִין חֹלֵא קִדְּשֵׁן שֵׁן בְּאֵלֵי מַעוֹת לֵב חֹלֵא וְהִנֵּחָה
וְיִפְרִיעִין מֵחַן כִּשֶׁ הָאוֹמְנִין וְיִפְרִיעִין לֵאמֹרן שְׁלוֹ מַעוֹת שֶׁ חֹלִין שְׂנֵקָה בְּהֵן צוֹרֵי חֲבִינִין: מ"ט.
דְּב מַעוֹת לְעוֹדֵת הַבֵּית לֵאלֹתֵר מִקְדִּישֵׁן לֹאֵו וְכֵינִי מִקְדִּישֵׁן לֹאֵו יִכּוֹל לְקַנּוֹת מִחֵן לְהִירָא דְּבֵר
וְהִקְדִּישֵׁן לְעוֹדֵת מֵחַן קוֹרוֹת בְּכֵן מִקְדִּישֵׁן בְּקוֹרוֹת לֹאֵו מְעוֹלִין לֹאֵו בְּשֵׁינֵי חֲבִינֵי הַפִּירִי
שֶׁנֶּחֱמָד: שְׂאֵי כֹוֹנֵת שֶׁ לְבֹרֵם שִׁיחֵי קֹדֶשׁ ה"ה וְהִיא: בְּיֹנִי: אִי מִיִּשׁוֹ שְׂוֵהוּ מוֹנִי הַשְּׂמֵר
שֶׁנֶּחֱמָד: שְׂאֵי כֹוֹנֵת שֶׁ לְבֹרֵם שִׁיחֵי קֹדֶשׁ ה"ה וְהִיא: בְּיֹנִי: אִי מִיִּשׁוֹ שְׂוֵהוּ מוֹנִי הַשְּׂמֵר

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]